

НАПРЯМИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО ВИХОДУ УКРАЇНИ З КРИЗИ

асист. Кліменко О.В., студент Черв'як В.В.

Відсутність чітко зрозумілого для суспільства плану виходу України з кризи призводить до прийняття нераціональних, безсистемних рішень. Як наслідок світових економічних процесів, які у свою чергу поглиблюються нестабільним як політичним, так і економічним становищем в середині держави, Україна перебуває в стані фінансово-економічної кризи.

Для подолання негативних впливів кризи, які проявляються на макро- та мікрорівнях, владою було запропоновано цілий ряд антикризових заходів, проте в управлінських органах так і не дійшли спільного висновку з приводу того, куди і в якому обсязі спрямувати фінансування.

У продовж тривалого періоду, який був відведений для перетворень в Україні, влада так і не довела своєї спроможності до проведення повноцінної та адекватної політики щодо виходу з кризового стану. Погіршилося економічне становище держави, рівень добробуту населення зменшився, банківська сфера зазнала втрати банківської ліквідності та платоспроможності.

Виважена політика Національного банку України, Кабінету Міністрів України та Верховної Ради на сьогодні є необхідною, адже саме спільні конструктивні дії можуть стати поштовхом до зтяжного виходу нашої держави з кризи.

Першочерговими заходами антикризової політики, на мою думку повинні бути:

1. Заходи щодо керованості національної економіки (запобігання недобросовісним діям економічних суб'єктів, рейдерству, зниження рівня корупції в органах державного управління).

2. Заходи щодо валютно-курсової стабілізації (проведення жорсткої монетарної політики).

3. Заходи щодо стабілізації фінансової системи (рекапіталізація банків, мораторій на виплату банками строкових депозитів населення).

4. Заходи щодо запобігання економічного спаду (стабілізація реального сектору економіки).

5. Підтримка малого бізнесу.

6. Стимулювання інвестиційної та інноваційної діяльності.

7. Виважена податкова політика.

Я вважаю, що для виходу України з кризи, по-перше, слід забезпечити керованість національної економіки, запровадити дієві засоби регулювання природних монополій та встановлення тарифів на їх послуги, забезпечити ефективність дій Антимонопольного комітету України у виявленні та припиненні проявів недобросовісної конкуренції вітчизняними та іноземними суб'єктами господарювання.

По-друге, для підтримки підприємств необхідно надати кредити за мінімальними ставками, звільнити від ввізного мита обладнання для проектів комплексної модернізації, також провести запровадження державного регулювання відпускних цін.

Необхідно сформулювати підходи до дієвої фінансово-кредитної політики в державі для врегулювання діяльності банків. Фінансування економіки та санація банківської системи в Україні повинні бути спрямовані на нормалізацію фінансових відносин в економіці. Невід'ємною складовою фінансової стабілізації має стати врегулювання бюджетної сфери. Також об'єктивною потребою є суттєва зміна діяльності Національного банку України і побудова більш адекватної банківської системи, яка у свою чергу обслуговуватиме реальну економіку, а не ризиковані фінансові операції. Розробка механізму антикризової банківської діяльності є спільним завданням держави, центрального і комерційних банків. Тому особливо актуальним є вдосконалення нормативно-правового регулювання банківського сектору.

У рамках антикризових заходів соціальної політики слід передбачити недопущення зростання рівня безробіття понад прогнозовані обсяги та забезпечення громадянам соціальних гарантій від безробіття, збереження кадрового потенціалу підприємств, створення нових робочих місць. Безсумнівно, зниження життєвого рівня більшої частини населення України негативним чином відбивається на рівні соціального самопочуття.

Уряд України повинен прагнути до диверсифікації економіки, таким чином отримуючи економічну стабільність, стійкість до зростання рівня добробуту населення.